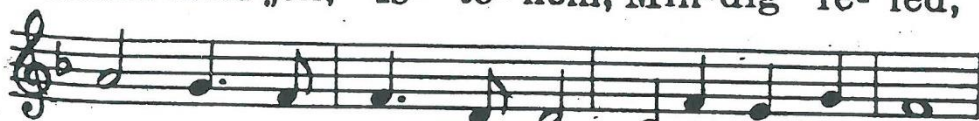

Mason Lowell, 1856.

Hadd men-jek, Is- te- nem, Min- dig fe- léd,

Fáj- dal- mak út- ja- in Min- dig fe- léd.

Ó sok ke- reszt- je van, De ez az én ú- tam,

Mert hozzád visz, U- ram, Min- dig fe- léd.

2. Ha este száll reám S csendes helyen Álomra
hajtanám Fáradt fejem: Nem lesz hol nyughatom, Kő
lesz a vánkosom, De álomszárnyakon Szállok feléd.

3. Szívemtől trónodig — Mily szent csoda — Meny-
nyei grádicsok Fényes sora, A szent angyalsereg Mind
nékem integet; Ó, Uram, hadd megyek Én is feléd!

4. Álomlátás után Hajnal ha kél, Kínos kővángo-
som Megáldom én. Templommá szentelem, Hogy fáj-
dalmas szívem, Uram, hozzád vigyem, Mindig feléd!

5. Csillagvilágokat Elhagyva már, Elfáradt lelkem
is Hazatalál. Hozzád ha eljutok, Lábadhoz roskadok:
Ottan megnyughatok Örökre én!

Adams F. Sára, 1841.